

**סעיף האישום המתאים למקרים של תאונות דרכים בהן נגרמה חבלה חמורה
והיסוד הנפשי הוא של פזיזות – הנחיית המשנה לפרקליט המדינה (עניינים
פליליים)**

סיכום	<p>מה דינם של תיקים בהם חשוד גרם לתאונת דרכים שכתוצאה ממנה נגרמה חבלה חמורה לנפגע העבירה והיסוד הנפשי של החשוד הוא של פזיזות?</p> <p>השאלה מתעוררת במקרים בהם היסוד הנפשי של החשוד הינו של פזיזות. דהיינו, במקרים שבהם אילו תוצאת התאונה הייתה מותו של נפגע העבירה, היה מוגש כתב אישום בעבירה של המתה בקלות דעת (ובנסיבות מסוימות המתה באדישות).</p> <p>לעומת זאת, השאלה לא מתעוררת במקרים בהם היסוד הנפשי של החשוד הינו רשלנות בלבד.</p> <p>הדילמה היא האם במקרים אלה נכון להעמיד לדין את החשוד על עבירות לפי פקודת התעבורה [כגון: סעיפים 38/39+(2)62 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], או ס' 21(ג) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961], או שמא נכון להעמידו לדין על עבירות לפי חוק העונשין [כגון: גרימת חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977].</p> <p>המשנה הפלילי הנחה, כי במקרים האמורים, ככלל, יש להעמיד לדין בעבירות לפי חוק העונשין, שכן העובדה שגרימת החבלה נעשתה בהקשר של תאונת דרכים אינה אמורה להשפיע על סעיף העבירה בו יואשם החשוד, בהתקיים היסוד העובדתי והיסוד הנפשי של העבירה בה מדובר.</p>
תאריך השיבה	10.6.20